

**Krisztus mint a Személy a mennyei uralom alatt álló tettekkel,
a Pásztorunk, a nyugalunk és a Magvető**

Igeolvasmány: Mt 9,20-22. 36; 11,28-30; 13,3. 18-23

I. Krisztus úgy tárul fel, mint a Személy a mennyei uralom alatt álló tettekkel – a ruhájának a szegélyével – Mt 9,20-22:

- A. Krisztus ruhája az Ő igazságos tetteit, a szegély pedig a mennyei uralmat jelképezi: „Szólj Izrael fiainak, és mondd nekik, hogy készítsenek maguknak bojtokat [angol: szegélyeket] az ő ruháik szegleteire az ő nemzetségeik szerint, és tegyenek a szeglet bojtjára [angol: szegélyére] kék zsinórt. És arra való legyen néktek a bojt [angol: szegély], hogy mikor látjátok azt, megemlékezzetek az Úrnak minden parancsolatjáról, hogy megcselekedjétek azokat [...], és legyetek szentek a ti Istenetek előtt” – 4Móz 15,38-40:
 - 1. Egy zsinór megkötést, kék pedig mennyeit jelképez.
 - 2. Így a kék zsinór azt jelképezi, hogy Isten gyermekeiként a magaviseletünknek és viselkedésünknek szépnek kéne lennie, és a mennyei kormányzat, korlátozás és szabályozás uralkodása, kormányzása és megkötése alatt kéne állnia.
- B. A ruhák az emberi viselkedésben lévő erényt jelképezik; az Úr ruhái jelképezik az Ő tökéletes viselkedését az emberségében, az Ő emberi, erényes tökéletességét.
- C. Az Úr Jézus emberi erényében gyógyító erő volt; ennél fogva, amikor a beteg asszony megérintette az Ő ruhája szegélyét, az Ő erénye ereje kiáradt őrá, és az asszony meggyógyult.
- D. Krisztus mennyei uralom alatt álló tetteiből származik az erény, amely gyógyító erővé válik – Mt 14,36.
- E. Az Úr ruháinak megérintése igazából az Ő emberségében – amelyben Isten megtestesült (Kol 2,9) – való megérintését jelentette; egy ilyen érintés által az Ő isteni ereje áttöltött, az Ő embersége tökéletessége révén, az Őt megérintőbe, és az az ő gyógyulásává lett (Lk 8,45-48; Héb 12,2a).
- F. Az Isten, aki megközelíthetetlen világosságban lakozik, megérinthehetővé vált a Rabszolga-Megmentőben az Ő embersége révén az asszony megmentéséhez és élvezetéhez.
- G. Az összeszorító sokaság semmit sem kapott a Rabszolga-Megmentőtől, de az, aki megérintette Őt, igen (lásd az 559. ének 2. strófáját és refrénjét).

II. Az Úr Jézus a mi Pásztorunk, és mi vagyunk az Ő juhai – Mt 9,36; Ésa 40,11; 53,6; Ezék 34,1-5. 11-15:

- A. Ő pásztorol minket Krisztus mint a zöld legelők és a Szellem mint a nyugalom vizei élvezetének kezdeti szakaszában – Zsolt 23,1-2; 1Tim 1,4; Fil 1,19b; Jn 21,15; 1Thessz 2,7; 1Kor 12,13b.
- B. Ő pásztorol minket a megújulás és átfarmálódás második szakaszában az igazságosság ösvényein – Zsolt 23,3; Róm 12,2; Jn 7,38; Róm 8,4.
- C. Ő pásztorol minket a feltámadt pneumatikus Krisztus jelenléte megtapasztalásának harmadik szakaszában, miközben a halál árnyékának völgyén megyünk át – Zsolt 23,4; 2Tim 4,22; 2Kor 12,7-10.
- D. Ő pásztorol minket a feltámadt Krisztus mélyebb és magasabb élvezetének negyedik szakaszában – Zsolt 23,5:
 - 1. Az Úr asztalt terít előttünk az ellenségeink jelenlétében – 5a. vers; vö. 2Sám 4,4; 9,7. 13; 1Móz 14,18-20; Neh 4,17.
 - 2. Az Úr megkeni a fejünket olajjal, és csordultig van a poharunk – Zsolt 23,5b; Héb 1,9; 1Kor 10,16a. 21.
 - 3. A Zsoltárok 23,5-ben ott van a Háromez Isten – a Fiú mint a lakoma, a Szellem mint a kenő olaj és az Atya mint az áldás forrása.
- E. Ő pásztorol minket az isteni jószág és szerető kedvesség [Károli: kegyelem] élethosszig tartó élvezetének ötödik szakaszában Jehova házában – 6. vers [angol ford. alapján]:

1. A pneumatikus Krisztus organikus pásztorolása alatt jóság és szerető kedvesség fog követni minket az életünk minden napján, és Jehova házában fogunk lakozni hosszú ideig – 6. vers:
 - a. *Jóság* Krisztus kegyelmére, *szerető kedvesség* az Atya szeretetére, a *követ* ige pedig a Szellem közösségére utal; így a Fiú kegyelme, az Atya szeretete és a Szellem közössége velünk van – 2Kor 13,13.
 - b. A folyamatokon átment és kiteljesedett Háromegegy Isten élvezete bevezet minket Isten élvezetébe Isten házában (Krisztusban, a gyülekezetben, a szellemünkben és az Új Jeruzsálemben – Jn 1,14; 2,21; 1Tim 3,15-16; Ef 2,22; Jel 21,2-3. 22), ahol hosszú ideig fogunk lakozni (a jelen korban, az eljövendő korban és az örökkévalóságban).
2. Azért kell esedeznünk, hogy Isten házában lakozzunk az életünk minden napján – Zsolt 27,4-8:
 - a. Hogy nézzük Isten szépségét (gyönyörűségét, kellemességét, elragadó voltát) – 4a. 8. vers; 2Kor 3,18.
 - b. Hogy tudakozódjunk Istentől, mindennel kapcsolatban egyeztetve Vele a mindennapi életünkben – Zsolt 27,4b [angol ford. alapján]; vö. Józs 9,14.
 - c. Hogy elrejtessünk Isten hajlékában, és elrejtjük magunkat Isten sátrának rejtekében – Zsolt 27,5a; 31,20.
 - d. Hogy Isten felemeljen minket és a fejünket – 27,5b-6a.
 - e. Hogy énekléssel és zsoltározással örömujjongás áldozatait ajánljuk fel Istennek Isten dicsőségére – 6b. vers; Héb 13,15; Fil 2,11.

III. Az Úr Jézus a mi nyugalunk – Mt 11,28-30:

- A. „Jöjjetek Énhozzáam mindnyájan, akik gürcöltök [Károli: megfáradtatok] és megterhelgettetek, és Én nyugalmat adok nektek” – 28. vers [angol ford. alapján]:
 1. Az itt megemlített gürcölés nemcsak a törvény parancsolatai és a vallásos előírások betartására irányuló igyekezetből származó gürcölést jelenti, hanem a bármely munkában való sikerességet megcélzó erőlködésből fakadó gürcölést is; aki gürcöl tehát, mindig súlyosan megterhelgett.
 2. A nyugalom nemcsak a törvény vagy vallás alatti, vagy bármi munka vagy felelősség alatti gürcölésből és teherből való kiszabadulásra utal, hanem tökéletes békességre és teljes meglegedésre is.
- B. „Vegyétek föl magatokra az Én igámat, és tanuljátok meg Tőlem, hogy Én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az Én igám gyönyörűséges, és az Én terhem könnyű” – 29-30. vers:
 1. Az Úr igájának fölvétele az Atya akaratának fölvételét jelenti; ez nem azzal azonos, hogy valami munka szabályoz és irányít minket, hanem azt jelenti, hogy az Atya akarata szorít minket.
 2. Az Úr ilyen életet élt – semmi mással nem törődött, hanem egyedül az Ő Atyja akaratával (Jn 4,34; 5,30; 6,38); teljesen alárendelte Magát az Atya akaratának (Mt 26,39. 42); így Ő azt kéri, hogy tanuljunk Őtőle.
 3. Őtőle tanulni nem azt jelenti, hogy külsőleg utánazzuk Őt, hanem azt, hogy a szellemünkben másoljuk Őt az Ő igájának – Isten akaratának – fölvétele által; Isten akaratának igába kell kötnie minket, és nekünk be kell tennünk a nyakunkat ebbe az igába, hogy az Ő megismétlésévé váljunk – 1Pt 2,21.
 4. A nyugalom, amelyet úgy találunk, hogy fölvesszük az Úr igáját, és tanulunk Őtőle, a lelkeinknek szól; ez egy belső nyugalom, nem pedig valami pusztán külsődleges természetű dolog.
 5. Az Úr igája az Atya akarata, az Ő terhe pedig az Atya akarata véghezviteléért végzett munka; egy ilyen iga gyönyörűséges (jó, kedves, enyhe, kíméletes, kellemes – ellentétben azzal, ami kemény, durva, éles és keserű), és egy ilyen teher könnyű, nem nehéz.

IV. A Magvető az Úr Jézus csodálatos személye, az elvetett mag pedig ugyancsak az Úr Maga mint a Háromegegy Isten megtestesítője – Mt 13,3. 18-23:

- A. Meg kell látnunk a látást Krisztusról, a Magvetőről, aki emberi lényekbe elveti Önmagát mint az élet magját; ez a látás az Úr helyreállító munkájának maga a szíve, mert az Úr szíve vágyával kapcsolatos.
- B. Ő arra vágyik, hogy belénk jöjjön, az Ő kiválasztott embereibe, és így elegyedés útján az életünk legyen azért, hogy Önmagát az elemünkkel tegye, és minket az Ő kifejeződésévé tegyen.
- C. A hívők, akik Isten életével újjászülettek Krisztusban, Isten szántóföldje, egy farm Isten új teremtésében Krisztus növesztésére, hogy drága anyagok jöhessenek létre Isten épületéhez – 1Kor 3,9. 12a.
- D. A Biblia szerint a növekedés azonos az építéssel; ez az élet isteni magjának a növekedése által megy végbe a bensőnkben – 1Jn 3,9; Kol 2,19; Ef 4,15-16.
- E. Az Efézus 3,17 felfedi, hogy a Háromegegy Isten belénk jött, hogy elvégezzen egy építőmunkát Önmagával mint az elemmel, valamint belőlünk is valamivel mint az építőanyaggal; ezt szemlélteti a magvető példázata a Máté 13-ban:
 - 1. Az Úr az élet magjaként elveti Önmagát az emberek szíveibe, a talajba, hogy Ő növekedhessen és élhessen bennük, valamint kifejeződhessen belőlük – 3. vers.
 - 2. A magot a talajba vetik, hogy a talaj tápanyagaival növekedjen; ennek eredményeként a termés mind a magból, mind a talajból származó elemek összetétele – 23. vers.
 - 3. A bensőnkben vannak bizonyos Isten által teremtett tápanyagok annak előkészítéséhez, hogy Ő belénk jöjjön avégett, hogy növekedjen bennünk; Isten megteremtette az emberi szellemet az emberi tápanyagokkal az emberi szívvel együtt mint a talajjal az isteni mag számára – 1Pt 3,4.
 - 4. Az életben való növekedésünk üteme nem az isteni magtól függ, hanem attól, hogy milyen sok tápanyagot adunk ennek a magnak; minél több tápanyagot nyújtunk, annál gyorsabban fog növekedni, és annál inkább fog virulni a mag – Mt 5,3. 8.
 - 5. Ha megmaradunk a lelkünkben, a természeti emberünkben, nem lesznek tápanyagok az isteni mag növekedéséhez, de ha megerősítjük a belső emberünkbe, valamint ha figyelmet fordítunk a szellemünkre, és gyakoroljuk a szellemünket, akkor meglesz a tápanyagok ellátmánya, és Krisztus el fogja készíteni az otthonát a szíveinkben – Ef 3,16-17; Róm 8,6; 1Tim 4,7; vö. Júd 19.
 - 6. Ha azt akarjuk, hogy az Úr mint az élet magja növekedjen a bensőnkben, hogy a teljes élvezetünk legyen, akkor teljesen meg kell nyílnunk az Úrnak, és együtt kell működnünk Vele a szívünkkel való alapos foglalkozáshoz – Mt 13,3-9. 18-23.
 - 7. Egyrészt Isten megerősít minket Önmagával mint az elemmel, másrészt pedig mi adjuk a tápanyagokat; ennek a kettőnek a révén Isten Krisztusban véghez viszi a belső építő munkáját – az otthonának az építését – az egész lényünkben.